

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘ. 367

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

12 ΜΑ-ΙΟΥ 1907

Η ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Τὴν προχθές Τετάρτην ἐπρωτάθησαν οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰς κενωθείσας, ἕνεκα τῆς ἀκυρώσεως τῶν πρώτων ἐκλογῶν, τρεῖς θέσεις ἑλλήνων βουλευτῶν τοῦ διαμερίσματος Λευκωσίας—Κυρηνείας.

Μέχρι τῆς ὁρισμένης ὥρας, τῆς μεσημβρίας ἀκριβῶς, εἰχον προταθῆ ἐξ ὑποψήφιοι, ἀνήκοντες εἰς τὸ αὐτὸ κόμμα. Ὑποψήφιος ἐκ τῆς ἀντιθέτου μερίδος δὲν ὑπῆρξεν, οἱ τρεῖς ἐκ τῶν ἐξ προταθέντων παρητήθησαν ἀμέσως, καὶ μετὰ τινα ὥραν ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐκλογῆς, Διοικητοῦ Λευκωσίας, ὡς ἐκλεγέντες βουλευταὶ οἱ Μητροπολίτης Κιτίου, Α. Θεοδότρου, καὶ Θ. Θεοδότου.

Τὸ διατὶ ἐπρωτάθησαν ἐξ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόμματος εἶνε ζήτημα τὸ ὅποιον πιθανὸν νὰ ἐγείρῃ τὴν περιέργειαν ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν ἐπὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου ἀφοῦ ἄλλως τε τὸ πρᾶγμα ἐληξεν οὕτως.

Οἱ τρεῖς ἐκλεγέντες εἶνε οἱ καὶ πρῶτον κατέχοντες τὰς αὐτὰς ἰδρας ἐν τῷ Νομοθετικῷ, δηλαδὴ οἱ δι' οὓς ἠκυρώθη ἡ ἐκλογή.

Ἀρῆγοντες ὅλα τὰ δευτερεύοντα σημεῖα, τὰ ὅποια δὲν ἐνδιαφέρουσι κοσῶς τὰ γενικά συμφέροντα τῆς χώρας, παρατηροῦμεν ὅτι τὸ νὰ μὴ γίνῃ ψηφοφορία εἶνε γεγονός πάρα πολὺ εὐχάριστον διὰ τὴν πολιτικὴν, καὶ διὰ... τὴν ὑγιεινὴν ἀνάστυξιν τοῦ τόπου, ἔαν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ψηφοφορία θὰ ἐγένετο τοῦ θερμοῦ ἀρχομένου.

Μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν πρώτων ἐκλογῶν νέα ψηφοφορία δὲν θὰ εἶχε κανέν ἄλλο ἀποτέλεσμα πραγματικῶς παρὰ τὴν ἔσπιν τοῦ προσωπικοῦ μίσους μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ. Ἐάν δὲ ἡ συμφιλίωσις καὶ ἡ συνεννόησις πρὸς κοινὴν συνεργασίαν—διὰ τὴν ὅποιαν ἀνέκαθεν ἐκηρύχθημεν—ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ τόπου, δὲν ἔχει ἐκλίπη παντελῶς, μεθ' ὅσα συνέβησαν, ἀπὸ τοῦ Κυπριακοῦ ὀρίζοντος, ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ μεσουράνησις αὐτῆς· παρέχει τῶρα σπουδαίας ἐλπίδας.

Ἐπὶ τούτου εὐχόμεθα νὰ συμφωνήσουν πλέον ὅλα τὰ πνεύματα, μικρὰ καὶ μεγάλα.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ ἐπεισοδίου, τοῦ ἐγερθέντος μετὰ τοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τῶν ἑλλήνων πολιτῶν Λεμεσοῦ, πλησιάζοντος δὲ νὰ καταστῇ παγκυπρίου, νομίζομεν ὅτι παρελκεῖ κάθε σχόλιον. Καθόσον ἀφορμὴ μὲν ὑπῆρξε μία ἐκδήλωσις ἐθνικὴ κατὰ τὴν ἐσπέρην τοῦ γνησιοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ὁ δὲ ὑπαστυνόμος ὁ ἐμποδίζας αὐτὴν εἶνε ἑλλήν καὶ ἐκ πατρὸς καὶ ἐκ μητρὸς, ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως· μάλιστα καὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ ὁποῦ δὲν ὑπῆρχε δευτέρα γνώμη εἰς τὸν τόπον.

Τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συνέχειαν τῶν ὁμιλιῶν, καθ' ἣν ὡραν ὑπεστέλλετο ἡ ἐθνικὴ σημαία, δὲν εἶνε βεβαίως τίποτε ἄλλο παρὰ ἀτυχὲς ζῆλος ὑπὲρ τῆς οὐδόλως ἀπειλουμένης κοινῆς ἡσυχίας. Μόνον ζῆλος ἀτυχής. Διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἑλλήν, εἴτε εἰς Κύπρον εἴτε εἰς Χερσόμειον εἴτε εἰς τὴν Ἀλάσκαν, ὁ ὅποιος νὰ αἰσθάνεται πειραζόμενα τὰ νεῦρά του δι' ἐκδηλώσεις, καθιερωμένας, κατὰ τὴν ὁνομαστικὴν ἐσπέρην τοῦ Βασιλέως του. Καὶ διότι ἐξ ἄλλου εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὁ ἑλλήν ὑπαστυνόμος οὐδεμίαν ἐδηλίαν εἶχεν εἰς τὸ νὰ προδῇ ὡς προέβη παρ' ἄλλοφύλου ἀνωτέρου του, ὅτε τὸ πρᾶγμα θὰ ἤλλαζεν.

Οἱ δὲ νὰ αὐξήθῃ τὸ ἀτύχημα, ὁ λόγος τῆς Λεμεσοῦ εὐρίσθη

τουναντίον μὴ χωρατεύων εἰς ζητήματα ὅπως ὁποῖα θίγονται τὴν ἐθνικὴν τοῦ φιλοτιμίαν· καὶ ὑπὸ φυσικῆς ὁρμῆς φερόμενος ἐγίου-χίσει τὸν ὑπαστυνόμον. Ἀμοιβαίαι ἐξηγήσεις καὶ ὑποχωρήσεις ἐπιδάλλοντο. Ἀλλ' ὁ ἀστυνόμος προχωρήσας κατέστησεν ὑπεύθυνον καὶ ἐνοχοποίησεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου διὰ διατάραξιν τῆς τάξεως, μετὰ τῶν ἄλλων τὸν κ. Ἀνδρέαν Θεμιστοκλέους, τὸν πνευματικὸν πατέρα τῆς πόλεως, τὸν ὅποιον αὐτὴ ὀλοφύχως καὶ ὁμοφώνως καὶ μέχρι φανατισμοῦ δικαίως τιμᾷ καὶ σέβεται. Ἰδοὺ ποῦ δὲν ἔπρεπε νὰ φθάσωμεν.

Τώρα, ἵνα πρέσ τιμὸν εἰς τὸν γαρρὸν διδάσκαλον τῆς Λεμεσοῦ, τὸν ἐκθρίψαντα μάλιστα γενεὰς ὑπὸ τὸ πνεῦμα ὅλων τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν, δὲν θὰ ἐσημαίνε βεβαίως τίποτε ἄλλο παρὰ ἵνα ἀκόμη σημείον τιμῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦ στήθος, παρὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Ἀλλὰ τί θὰ ἐκέρδιζεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ δημοσία τάξις καὶ ἡ κοινὴ ἡσυχία τῆς Λεμεσοῦ, ἀποροῦμεν, καὶ περιμένομεν νὰ τὸ μάθωμεν ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν τούτοις εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε θαυμασίως κατηρητισμένη εἰς τὰς γνώμας τῆς ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων, καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ θεωρῇ ὠφέλιμον τὴν καθ' ἑαυτὴν ἐκδήλωσιν ἐνόχλησιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν κατοίκων. Ἐπομένως, προσπίπτουσα αὐτὴν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον ἀνεπιτυχῶς μάχεται ἡ ἀστυνομία τῆς Λεμεσοῦ, θὰ ἐπράττειν ὀρθότατα ἔαν συνέστα εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς προσοχὴν καὶ σέβας πρὸς τὰς πεποιθήσεις τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου. Τὸ κατὰ κάτω, εἴμεθα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Η ΜΑΓΙΣΣΑ

Εἴμεθα παρὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς καὶ ποικίλης ἐσπέρης τῶν ἀνθέων, τῶν χελιδόνων, τοῦ ἡλίου. Ὁ νεανίας βασιλεὺς τῆς ἐσπέρης, ὁ θεὸς Μάιος, ἐπρόβαλε μὲ στεφανωμένον τὸ μίτωπον διὰ ῥόδων καὶ χλόης, μὲ τὸν σπινθῆρα τῶν ἀστρῶν εἰς τὸ βλέμμα. Ἐσπέρταζεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀναγαλλομένης ὑπὸ τὸ κυανεῦν καὶ τὰς ἀτελευτήτους ἐκτάσεις τοῦ οὐρανοῦ, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θρίαμβον τῆς νεότητος. Ἐπαφί-ναι τοὺς αἰθεριωτέρους ὕμνους μὲ τὰς εὐωδίας τῶν ἀνθέων τοῦ καὶ τὸν ψιθυρὸν τῶν φύλλων, μετὰ τῆς πνοῆς τῶν δροσερῶν αὐρῶν του, μὲ τὰς λευκὰς καὶ ἐκστασιακὰς νύκτας του, τὰς πλήρεις βαλσάμων, μυστηριωδῶν θρύλλων, γλυκῶν ἀκτίνων τῆς σελήνης· τὰς νύκτας, τὰς γεμάτας γοητείας ἀνερμηνεύτου.

Ὁ Μάιος ἐπρόβαλε μέσα εἰς τὸν μανδύαν τοῦ κεντημένον ἀπὸ τὰ παρθενικά δάκτυλα τῆς μαγίσσης φύσεως. Θὰ ἐπανέρχεται πάντοτε ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ εἰς τὸ μέλλον διὰ νὰ σκορπίσῃ εἰς τὴν γῆν ἀνθὴ, διὰ νὰ περιπλανᾶται ἐπάνω εἰς τὸ ἀσπίλον κυανεῦν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ τῶν ἀστέρων τοῦ ἡλίου· διὰ νὰ εὐλογῇ καὶ καλύπτῃ μὲ ῥόδα τοὺς θαλάμους, τὰ λίανα, τοὺς τάφους.

Ὁ μάγας αὐτὸς παλμὸς ὁ ἀρμονικὸς, ἡ λαμπρότης αὐτῆς τῆς φύσεως ὡς νύμφης ἐν τῇ ἡμέρᾳ γάμου, συναρπάζει τὴν σκίψιν, συγκινεῖ καὶ ἀπαλύνει τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν. Ἀπὸ τὰ χεῖλη περιπαθεῦς ποιητοῦ, ἐκστατικοῦ ἐμπρὸς εἰς τὰς ὠραιότητας τῆς φύσεως μίαν ἐσπέρην πρὸ τοῦ γοήτρου τῆς ἀρρήτου τῶν κοιλάδων σιγῆς διακοπτομένης μόνον ὑπὸ τοῦ παραδείσιου τραγουδιοῦ τοῦ ὁποῦ ἀπὸ κάποιου δένδρον καταυγαζόμενον ὑπὸ τῆς χρυσεῆς σελήνης ῥίπτει μελιρρύτους τόνους κατὰ διαλαίμματα, δαίτη καὶ ἀκράτητος φεύγει ἡ κραυγὴ αὐτῆς, «Κύριε, μίαν ἡμέραν, μίαν ἀκόμη ὥσιν... μίαν νύκτα ὡς αὕτη... καὶ κατόπιν, ἔαν θέλῃς, τὸν θάνατον!»

Ναί, ἡ παγκοσμία αὕτη ἀναπτέρωσις, ὁ παλμὸς αὐτὸς τῆς γῆς, χλοαζούσης ἐκ τοῦ καὶ γονιμοποιούσης ὑπὸ τὸ φίλημα τοῦ Μαΐου, ἀγνοῦ ὡς τὸ φίλημα Ἐστιάδος, καὶ αἱ σιγῆλαι λάμπεις τῶν νυκτῶν τῆς, θέλγουσιν. Ἡ ἀρμονία τῶν εὐωδιῶν ποῦ κρύπτεται εἰς τὸν μικρὸν λιθῦρινθον τῶν πετόλων τῶν ἀνθέων· ὁ ζέφυρος ποῦ τὰ φιλεῖ

μετέσθας θρησκευτικὸν καὶ χύνεται ἀπαλὰ ἐπάνω τὴν εὐωδίαν τῶν ὁ ἔρως τῶν πεταλούδων πρὸς αὐτὰ, καὶ ὁ φανταστικὸς χορὸς τῶν ἐντόμων πεθύνωντ' ἐν φιλήσῃ τὸ μέτωπόν των καὶ σταματοῦντων διὰ νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ τὴν ὠραιότητά των· πάντα συγκινεῖται ὁχ'· μόνον ἓνα ποιεῖται, ἀλλὰ καθὶ ψυχὴν καὶ τὴν ψυγρετὴν· καὶ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν αἰσθάνεται τις ὅτι τὰ δάκρυα ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς ψυχῆς εἶνε γλυκύτερα καὶ ζωηρότερα παρὰ ἡ πρωτὴ ὁρσος ἐπὶ τῶν καλύκων τῶν ἀνθέων.

Ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθοῦντος μηδὲς εἶνε ἀγάπη καὶ ζωή.

Λευκωσία. Μαΐος. 1907.

ΞΕΝΟΣ.

ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

(ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ W. Jerusalem.)

Συνέχεια.

Περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς παιδείας τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου ἐπραγματεύθη οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι ὁ καθηγητὴς Θεόδωρος Fuchs ἀπτόμενος τῶν ἐνυπαρχουσῶν ἰλλεΐψεων δικαίως ἐν τισιν. Ὁ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα παρασκευαζόμενος, εἶπε, ἔχει πρὸ αὐτοῦ οὐχὶ ἓνα μόνον κλάδον ἐπιστήμης τινός, ἀλλὰ πολὺν ὄρμαθον εὐρείων ἐπιστημῶν.

Καὶ ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὑπέδειξα πρὶν ὅτι τοῖς καθηγηταῖς τῶν γυμνασίων ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐργασίᾳ σπουδαιότερον εἶνε τὸ προσληπτικὸν μέρος ἢ τὸ παραγωγικόν, πλὴν ἄλλ' ὅμως δὲν δύναμαι νὰ εἰπω εὐστοχῶς τὴν γνώμην τοῦ Fuchs τὴν θέλουσαν διαίρεσιν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς εἰς δύο ἐκπαιδευτικὸς βαθμοὺς, ὅστινες δέον κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ νὰ καταρτισθῶσιν οὕτω, ὥστε ὁ μὲν κατώτερος νὰ χρησιμεύῃ εἰς μόρφωσιν γυμνασιακῶν καθηγητῶν, ὁ δὲ ἀνώτερος εἰς μόρφωσιν πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν.

Ἡ γνώμη αὕτη πρῶτον μὲν πρακτικῶς εἶνε δυσκατόρθωτος, διότι πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γυμνασίου εἰσέρχομένων εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν κατ' ἀρχὰς ἀγνοοῦσιν ἔτι ἂν τῷ διδασκαλικῷ ἔργῳ ἢ τῇ ἐπιστήμῃ θ' ἀκολουθήσωσιν. Ὅσον δὲ εἰς τὸ γυμνάσιον ἀφορᾷ, εἶνε πάλιν ἡ γνώμη ἀποκρουστικὰ διὰ τοῦτο πρὸ πάντων, δηλαδὴ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν παιδείαν. Λογίζεται τε καὶ δέον νὰ λογίζεται ἀπαραίτητος παντὶ καθηγητῇ γυμνασίου, καὶ ἐπιστημονικὴν παιδείαν δύναται μόνος ἑκείνος νὰ παρέχῃ, ὅστις αὐτὸς εἶνε μεστὸς τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος τῆς ζητήσεως, καὶ τὰς μεθόδους τῆς ἐρεῖνης ἔμαθεν ἐξ ἰδίας ἐργασίας. Ἀδύνατον δὲ παντελῶς εἶνε προσέτι νὰ εἰκισθῇ τις πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐριῦνης, ἂν μηδεμίαν ἐννοίαν ἔχῃ τοῦ πῶς τὰ πορίσματα ταῦτα παράγονται.

Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ ἡδύναντο καὶ ὠφείλον πολλὰ νὰ γίνωσιν ὅπως ἡ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις τῶν γυμνασιακῶν καθηγητῶν εἰς στενωτέραν ἔλθῃ σχέσιν πρὸς τὸ μέλλον ἐπάγγελμα αὐτῶν. Δύναται δὲ ἔτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, διὰ σαφιστέρων καὶ ἀκριβεστέρων διατάξεων περὶ διδασκαλίας νὰ μεριμνήσῃ, ὥστε αἱ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ παραδόσεις νὰ συμβῶσιν οὕτως, ὥς ἔχουσιν αὐτῶν χρεῖαν οἱ μέλλοντες τῶν γυμνασίων καθηγηταί. Ὁ τῆς ἱστορίας π.χ. σπουδαστὴς ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὸν τρόπον ὅπως ἐν τοῖς τέσσαραις ἀκαδημικοῖς ἔτεσιν ἀκούσῃ εὐνοφίαν τῆς πάσης παγκοσμίου ἱστορίας, πρὸς δὲ τοὺς κλασσικοὺς φιλολόγους ν' ἀναγινώσκωνται τακτικῶς ἐγκυκλοπαιδικὰ ἀπανθίσματα, τείνοντα καὶ ταῦτα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παρέχῃσιν εὐνοφίαν τινὰ τῆς ἀρχαιότητος. Καὶ ἐν γένει ὠφείλει νὰ συνταχθῇ διὰ πάσας τὰς σχολὰς σύστημά τι ἀκρᾶσεων, ἐν ᾧ θὰ ἦσαν καθωρισμένοι αἱ ἐπιγιγνόμεναι ἀναγκαῖαι διδασκαλῆαι.

Καὶ τὰ παιδαγωγικά δὲ ἔδει οὕτω νὰ σχηματισθῶσιν, ὥστε οἱ τούτων μετέχοντες νὰ ἡδύναντο πλείονα ἢ νῦν νὰ διδάσκωνται περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν ἔργου. Ἀληθῶς μὲν καὶ νῦν, ὅσον ἐγὼ οἶδα, κατὰ πᾶν ἐξάμηνον ὑποβάλλεται τῷ ὑπουργεῖῳ δήλωσις τῶν παραδόσεων· ἀλλὰ μόνον ἂν τὴν δήλωσιν ταύτην ἐξετάζωσιν ἄνδρες ἐμπειροὶ καὶ εὐρίσχωσι κενὰ θά δύνηται εὐκόλως τὸ ὑπουργεῖον νὰ εὐρίσκη τὰ προσήκοντα φάρμακα καὶ τοὺς ἀρμοδίους ἄνδρας πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν τούτων.

Δὲν δύναται δὲ οὐδεὶς νὰ διαβλέπῃ ἐν ταῖς τοιαύταις διατάξεσι περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας διδασκαλίας. Διότι τὸ ἐλεύ-

θερον τῆς διδασκαλίας κίτται ἐν τούτῳ, ὅτι οὐδεὶς ἐπιστήμων δι' οὐδεμίαν αἰτίαν κωλύεται νὰ ἐξαγγέλλῃ ἀπὸ τῆς ἔδρας τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς πεποιθήσεις. Διάταξιν ὅμως, καθ' ἣν ὁ τοῦ πανεπιστημίου καθηγητῆς θὰ γίνηται ὑπόχρεος νὰ διδάσκῃ τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ οὕτω, ὥστε κατὰ τὰ τρία ἢ τέσσαρα ἔτη νὰ πραγματευθῇ πάντα τὰ σπουδαιότατα μέρη τῆς ἐπιστήμης ταύτης, διάταξιν τοιαύτην οὐδεὶς μέλλει καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπολάβῃ ὡς ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς διδασκαλίας. Καὶ τῇ ἐπιστήμῃ δὲ αὐτῇ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη οὐδὲν ἕτερον ἢ ὠφέλ-μος θὰ εἶνε, διότι θὰ ἀντιδρᾷ κατὰ τῆς ὑπεράγαν χωρῶς τῆς ἐιδικεύσεως καὶ θὰ εὐρύνη τὸν ὁρμαθμὸν τοῦ ἐρευνητοῦ.

Διὰ ταῦτα ἐγὼ τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ὡς ἔχει νῦν, θεωρῶ ὅλως ἱκανὴν καὶ προσφῶ νὰ διευθύνῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐπιστημονικὴν παιδείαν τῶν τοῦ γυμνασίου καθηγητῶν, ἐὰν μόνον τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας καὶ ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ ὀργανίσωσι συντονώτερον τὰ τῆς ἐργασίας ταύτης.

(Μετάφρασις.)

(Ἀκολουθεῖ.)
X. N. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΗΣ.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Η ΘΥΕΛΛΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Πρωτοφανοῦς βιαιότητος ἡ θύελλα τοῦ ἀπογεύματος τῆς π. Κυριακῆς εἰς τὰ νότια καὶ ἀνατολικά καὶ ὡς θέαμα ἀπὸ μακρῶν ἐπιδητικώτατον διὰ τὴν Λευκωσίαν. Ὁ πόταγος τῶν βροντῶν ἦτο συνεχὴς αἰετὶ ἀτελεύτητος ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν ἀστραπαὶ διεγρά-φοντο λαμπρόταται ἐπάνω εἰς τὸ μολυβδόχρεον τῶν πυκνοτάτων νεφῶν.

Ἐρχεται ἐπὶ τὰ Πέρη, δεκαπέντε μίλια νοτίως τῆς πρωτευούσης, καὶ ἔφθασε μετ' ὅλην τὴν βιαιότητα μέχρι Τύμβου 8 μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Λευκωσίας.

Δυστυχῶς συνωδεύετο ὑπὸ πυρρῆς χελάζης ἡ ὁποία προεξένησε σημαντικὰς ζημίας εἰς τὰς ἐλαίας καὶ τὰ σπαρτὰ τῶν χωρίων Πέρη, Δευτερᾶς, Λεκατάμιος, Στροβόλου, Λατζῶν, Γέρι, Τσίρι, Τύμβου καὶ Ἀγλατζᾶς.

ΤΑ ΝΟΣΤΙΜΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Ὁ Ποταμὸς ὁ Σημὸν ὁ ἀπὸ τῆς ἀποκωστικῆς ὁποίας κατὰ τὰ ἐνὰ ὅκατα τοῦ χρόνου εἶνε ξηρὸς καὶ ρυπαρὸς ὅσον εἶνε ἀσκητῆς, ἐπιφυλάττει ἀκμή καποτε σπανίας ἐκπλήξεως εἰς τοὺς κατοικοὺς τῆς Λευκωσίας.

Μετὰ τὴν πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ θύελλαν τῆς π. Κυριακῆς ἦτο ἐπόμενον ὅτι θὰ ἔφερν νερόν. Ὁ κόσμος ἐπωφελοῦμενος τῆς διακοπῆς τῆς ὀλίγης βροχῆς εἶχον ἐξέλθῃ κατὰ τὴν πατροπαράδοτον συνήθειαν νὰ κάμῃ περίπατον ἕως εἰς τὴν γέφυράν του. Ὁ χείμαρρος κατὰ ξηρὸς κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα, ὅτε αἶφνης ἀναφαίνεται μέγας ὄγκος νεροῦ... χρώματος ἀσπρῶτος, νὰ ἔρχεται καὶ νὰ χύνεται μετὰ πόταγον εἰς τὴν μικρὴν καταρράκτην. Τὸ θέαμα εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Θέαμα θαλάσσης κακομένης.

Εἰδῆσαι ἐκ Λωριάν, ἐνδὲς τῶν στρατιωτικῶν λιμένων τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, λέγουσιν ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀλιεύς τις διηγεῖτο ὅτι εἶχεν ἰδῆ εἰδὴς τι ἐκρή-ξως ἡφαιστειακῆς ἐξερχομένης ἐκ τῶν κυμάτων. Λεμβοδχοὶ προσκληθέντες νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὸ συμβάν εἶπον ὅτι τὸ φαινόμενον ὠφείλετο εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἐν πλοῖον μετ' ὀρεῖον πετρελαίου ἔπασσε φωτιά καὶ ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα εἰς τὸ ὑποδειχθὲν σημείον. Ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας ἡ θάλασσα ἔμεινε σκεπασμένη μετ' ἐπιδόχῃ φλεγόμενον, τὸ ὅποσον ἐξέπεμπε καπνὸν πυκνὸν καὶ μαδρὸν.

Δημόσια ἔργα εἰς Τρανσβάαλ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀπικιῶν κ. Οὐίστων Τσῳρτσιλ ἐρωτηθεὶς ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὅτι ὁ στρατηγὸς Βέθας (πρωθυπουργὸς τοῦ Τρανσβάαλ) ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν κυβερνήσιν τὴν πρόθεσιν τοῦ ὅπως προτείνῃ εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τοῦ Τρανσβάαλ νομοσχέδιον ἐξουσιοδοτοῦν εἰς γὰ, ἐπέκτασιν τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἰδρυσιν Τραπεζῆς γεωργικῆς καὶ δι' ἄλλας συναλλαγὰς. Τὸ δάνειον τοῦτο θὰ ληφθῇ ἐκ τοῦ δανείου τῶν 35 ἑκατομμυρίων λιρῶν, ὅπερ ἡ Ἀγγλία ἡγγυήθη διὰ τὸ Τρανσβάαλ.

Ἰστιοφόρα κατέπλευσαν ἐν Λάρνακι 7, Λεμεσῷ 25, Ἀμμοχώστῃ 4. Κυρηναῖα 6, Πάφῳ 4, Λεύκῃ 2· ἀπέπλευσαν δὲ ἐκ Λάρνακος 2, Λεμεσοῦ 22, Ἀμμοχώστου 10, Κυρηναίας 6, Πάφου 7, Λεύκας 8.

ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΣ ΝΟΜΩΝ

Ἐπικυρώθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ Συμβουλίου Πρόσπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τῆς Νήσου (λ180,360) διὰ τὸ ἔτος 1907—8 (Νόμος 2 τοῦ 1907).

Ἡ Κυριακὴ ἄργια.

Ἐπίσης ἐπικυρώθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὁ Νόμος 3 τοῦ 1907, καθ' ὃν τὰ ἐξωδιμοπωλεῖα, μαγειρεῖα, ποτοποιεῖα, καφεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, κυρεῖα, ἀναγνωστήρια τὰς Κυρι, ἀκὰς εἰς μὲν τὰς πόλεις δὲν θ' ἀνοίγωσι πρὸ τῆς 9 π. μ. εἰς δὲ τὰ χωρία πρὸ τῆς 8 π. μ. Ὁ παράβατης τιμωρεῖται μὲ πρὸς τιμὴν 10 σελλινίων.

Ἐπιθεώρησις ἀτμολεβήτων.

Ἐπίσης ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ὁ Νόμος 5 τοῦ 1907 περὶ ἐπιθεώρησις ἀτμολεβήτων.

Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία.

Ἐπίσης ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ὁ Νόμος 6 τοῦ 1907 περὶ περαιτέρω ἰσχύος τοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν νόμου τοῦ 1893.

Ἐπιτροπαὶ Σχολείων.

Ἐπίσης ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ὁ Νόμος 7 τοῦ 1907 τροποποιῶν τοὺς περὶ δημοτικῆς καὶ μέσης παιδείας νόμους τοῦ 1905.

ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΝ

Μεγάλῃ εὐκολίᾳ διὰ τὸ κοινόν.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου, ἥτοι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου, τὸ ἀγγλικὸν τηλεγραφικὸν ἑλαττώνει ὡς ἐξῆς τὰ τηλεγραφικὰ τέλη ἐντὸς τῆς Νήσου: Διὰ τὰς ἐξ πρώτας ἢ ὀλιγωτέρας λέξεις ἡμισυ σελλίνιον, καὶ διὰ πᾶσαν περιπλέον λέξιν 30 παράδες.

Μέχρι τοῦδε τὸ ποσὸν τῶν πρώτων λέξεων ἦτο εἰκοσι πρὸς ἐν σελ. καὶ ἐνέα πέννιες. Τὸ νέον τιμολόγιον θὰ φέρῃ μεγάλην εὐκολίαν εἰς τὸ κοινόν καὶ βεβαίαν αὐξήσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ τηλεγραφικοῦ. Ὁ Διευθυντὴς κ. Πέιτς εἶνε διὰ ταῦτα ἄξιος θερμότητων συγχαρητηρίων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΩΡΑΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι θὰ δικαιοῦνται εἰς ἀμοιβὴν δι' ἐκτακτὸν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ γραφεῖω των, ἥτοι πέραν τῶν 42 ὥρων τὴν ἐβδομάδα. Καὶ οἱ μὲν διευθύνοντες τὰ ἐπαρχιακὰ ταχυδρομεία, ὡς καὶ οἱ γραμματεῖς μισθοῦ ἄνω τῶν λ100 θὰ λαμβάνωσιν ἀμοιβὴν 1 1/2 σελ. δι' ἐκάστην ὥραν ἐκτάκτου ἐργασίας· οἱ γραμματεῖς μισθοῦ κάτω τῶν 100 λιρῶν θὰ λαμβάνωσιν 1 σελ., οἱ βοηθοὶ 6 γρ., καὶ οἱ διανομεῖς 4 1/2 γρ.

Τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἐκτακτὸν αὐτὴν ἀμοιβὴν δὲν εἶνε μόνον ἀλλ' ἐφ' ὅσον... ὁ προπολογισμὸς τὸ ἐπιτρέπει.

Μεταξὺ τοῦ μεσονυχτίου καὶ τῶν 6 π. μ. ἐκάστη ὥρα ἐκτάκτου ἐργασίας θὰ λογαριάζεται ὡς 1 1/2 ὥρα. Ἐργασία τις κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ δημοσίας ἑορτάς θὰ θεωρῆται ὡς ὥρος.

Ἐκτακτὸς ἐργασία, ὡς γνωστὸν, ὑπάρχει κατὰ τὰς ἐβδομαδιαίας ἀφίξεις τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομικοῦ. Δὲν θὰ θεωρῆται δὲ ὡς ἐκτακτὸς ἐργασία ἡ γινομένη τοιαύτη ὑπὸ ὑπαλλήλου τινὸς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τακτικῆς καθημερινῆς.

Ἐν ἐκτάκτῳ ἐργασίᾳ ὁ διευθύνων τὸ γραφεῖον ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς ὑπηρεσίαν τοὺς ὑπαλλήλους εὐθύς ὡς εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ νὰ τοὺς ἀπολύτῃ εὐθύς ὡς ἡ ἐργασία τελειώσῃ.

Ἐκαστος ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ κρατῇ ἀκριβῆ σημειώσιν τῆς καθημερινῆς ἐργασίας του καὶ τῆς ἐκτάκτου τοιαύτης. Οἱ διευθύνοντες τὰ γραφεῖα εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐξελεγχθῆν τῶν σημειώσεων τούτων, ὡς καὶ τῶν ἀπουσιῶν ἐκάστου ὑπαλλήλου. Ἐὰν δὲ ὑπάλληλός τις ἀπουσιάσῃ ἀνεῦ ἀνάγκης, χάνει τὸ δικαίωμα ἀμοιβῆς ἐκτάκτου ἐργασίας ἐπὶ ἐξ μηνῶν. Ἐὰν δὲ ὑπάλληλός τις ἐγγράψῃ εἰς τὴν καθημερινὴν σημειώσιν ψευδῆ χρόνον ἐκτάκτου ἐργασίας ἢ ποσὸν ἀνωτέρον τοῦ δικαιώματός του, ἀπολύεται ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀπαιτήσεις πληρωμῆς δι' ἐκτακτὸν ἐργασίαν θὰ ὑποβάλλονται κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων ἐπὶ τύπων ὁρισμένων. Οὗτος θὰ τὰς ἀριθμῇ, θὰ τὰς ἐξελέγχῃ καὶ θὰ τὰς ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν Ἀρχιλογιστὴν πρὸς πληρωμὴν.

ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ

Ζωηρόταται ἐθνικαὶ διαδηλώσεις.

Η ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ

Εἶνε γνωστὴ ἤδη ἡ ἀρχὴ τῶν συμβάντων ἐν Λεμεσῷ, τὰ ἐπεὶ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν κρατοῦν τὴν πόλιν ἐν ἐξέγερσιν καὶ τὴν νῆσον ὅλην ἐν θερμῷ ἐνδιαφέροντι. Περὶ τὴν δύσιν τῆς ἡμέρας τῆς δοματικῆς ἑορτῆς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου ἤρχισαν νὰ ρίπτονται αἱ συνήθεις ὀλμυροβολαὶ πρὸς χαιρετισμὸν τῆς ὑποστελλομένης ἐθνικῆς σημαίας. Τὸ ἀκατάλληλόν ἴσως τῆς θέσεως ἀφ' ἧς ἔρριπτοντο οἱ ὀλμοι, πλησίον τῆς παραλίας καὶ τῆς ἑορταζούσης λέσχης Μεταρρυθμίσεως, ἔκαμιν τὸν ὁμογενὴ ὑπαστυνόμον κ. Τελιδάντον νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξακαλούθησιν τῶν ὀλμυροβόλων καὶ νὰ διατάξῃ τὴν κατάσχεσιν τῶν ὀλμων, ἐνῷ ἐνεκα τῆς σημασίας του ἡ βεβαίως νὰ ἀφήσῃ τὸ πρᾶγμα ἀπαράτρητον. Μὲ τὴν διακοπὴν τῶν ὀλμυροβόλων ὁ κόσμος ἤρχισεν νὰ συγκεντρῶται εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀήσυχος. Ὁ ὑπαστυνόμος ἐλθὼν διετάξε τὸν πληθὸν νὰ διαλυθῇ, κατέστησε δὲ ὑπευθύνους διὰ τὴν τάξιν τὸν κ. Ἀνδρέαν Θεμιστοκλείους, τὸν τιμημένον διδάσκαλον τῆς Λεμεσοῦ, καὶ τινὰς ἄλλους πολίτας. Τὸ πλῆθος ἔκαμιν ἐξερράγη κατὰ τὸν ὑπαστυνόμον εἰς γιουχατισμοὺς, ἡ δὲ ἀστυνομία ἔφερε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἡ πόλις εἰς ἐξέγερσιν.

Τὴν π. Δευτέραν ἦτο ἡ δίκη, μηνυθέντων ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ διαταρᾷ τῆς κοινῆς ἡσυχίας τῶν κ. κ. Ἀνδρέα Θεμιστοκλείους, Ν.Κ. Λανίτου, Μ.Δ. Φραγκοῦδη, Π. Κ. Κλά καὶ Ε. Σχίζα.

Μέγιστον πλῆθος συνέρρευσιν εἰς τὸ δικαστήριον ἵνα παρακολουθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Ἡ ἀστυνομία πρὸ τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὄγκου φοβηθεῖσα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐζήτησιν ἀπὸ τὸ δικαστήριον, ὅπως ἡ ὑπόθεσις μετατιθῇ καὶ δικασθῇ εἰς ἄλλην πόλιν. Ὁ δικηγόρος τῆς ὑπερασπίσεως κ. Σώζος, βουλευτῆς, μὲ θερμὴν καὶ εὐστοχὴν ἀγόρευσιν ἀντίκρουσεν τὴν αἰτήσιν ταύτην, μὲ δὲ τὸ δικαστήριον ἐπιφυλάχθη νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ. Ἐκ τῆς δικαστηρίου δὲ κατηγορούμενος οἱ... ἀνίσχυαν κρατοῦς... τῆς πόλεως ἐπέβη ἐφ' ἀμάξης μετὰ τῶν κ.κ. Ἀραῶζου καὶ Σώζου, βουλευτῶν. Πολλοὶ ἑλληνικαὶ σημαὶ ἐπρόβαλον τότε μετὰ τοῦ πλῆθους, ὅπιν ἀποξιοῦσαν τὴν ἀμαξάν περιήγαγεν αὐτὴν ἀνὰ τὴν πάλιν ἀκολουθεῖντος ἀπείρου κόσμου δακρυόεντος καὶ ζητωκραυγάζοντος. Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῶν σωματείων προσεφώνουν ἐνθουσιωδῶς τὸν κ. Θεμιστοκλείους, οἱ δὲ κατέληξαν εἰς τὴν εἰκὴν του, ὡμίλησεν αὐτὸς πρὸς τὸ πλῆθος.

Ἡ ἀστυνομία ἔχει τώρα κολὸν μάθημα περὶ τοῦ τί θὰ πῇ ΛΑΙΚΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ.

Πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις.

Ταυτόσημα τηλεγραφήματα ἀναγγέλλοντα τὰ γεγονότα ἐστάλησαν ἐκ Λεμεσοῦ πρὸς τὰ σωματεῖα τῶν διαφόρων πόλεων. Ἡ Ἐμπορικὴ Λέσχη Λευκωσίας, πρὸς τὴν ἐτηλεγράφησεν ἡ Λέσχη «Ἀθηναίων», ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς: — «Λέσχην Ἀθηναίων, Μετὰ ζωνοῦ ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ συγκινήσεως παρακολουθοῦμεν ἐκδασιν δίκης σκαπανέως ἐθνικῆς ιδέας. — Ἐμπορικὴ Λέσχη».

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἡ ἐπίσημος στατιστική.

Κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος 1907—8 ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων τὰ ὅποια θὰ λειτουργήσωσιν εἰς τὰ χωρία τῆς Νήσου καὶ τὰ ὅποια θὰ λάβωσιν ἐκ τῶν Δημοσίων Προσόδων ἐπιχορηγήσιν (ἐν ὄλῳ £4,554) ἔχει ὡς ἐξῆς: —

Ἑλληνικὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων 239 μὲ 401 διδασκάλους· παρθεναγωγεῖα δὲ 44 μὲ 49 διδασκαλίσσας. Εἰς ταῦτα προσθετέα 7 δημοτικὰ ἀρρένων εἰς τὰς πόλεις καὶ 6 θηλείων. Ἐπίσης προσθετέα 4 ἀρρένων εἰς χωρία ἀνευ χορηγίας καὶ ἓνα θηλείων.

Μουσουλμανικὰ στοιχειώδη σχολεῖα εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, ἀρρένων 144 μὲ 163 διδασκάλους· θηλείων δὲ 3 μὲ 5 διδασκαλίσσας. Εἰς ταῦτα προσθετέα καὶ 22 ἀρρένων ἀνευ χορηγίας.

ΚΑΤΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ!

Γνώσεις γαλλικού εμπορικού επιμελητηρίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Από τὰ ἀπίστευτα καὶ ἀμίμητα γεγονότα τῆς συγχρόνου κυπριακῆς ἱστορίας : Ἐνας ἔμπορος ἐκ Βαρωνίων, ὁ κ. Ν. Μαντζούρας, εἶχε παραγγείλῃ εἰς Γαλλίαν ἐργαλεῖα διὰ τὸ νηματοουργεῖν του, καὶ συνίστα εἰς τὸ ἐργαστάσιον νὰ τῷ τὰ ἀποστείλῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν λιμένα Ἀμμοχώστου. Ἔως ἐδῶ πρὸς καλὰ. Ἀλλὰ μίαν ὥραιαν πρῶταν πρὸ τινῶν ἡμερῶν λαμβάνει ἐπιστολὴν ἀπὸ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐργασταρίου ἢ ὅπου εἶπε περίου : Κύριε, θέλετε τὰ ἐργαλεῖά σας νὰ σταλῶσιν εἰς τὸν λιμένα Ἀμμοχώστου, ἰδοὺ ὁμως τί μᾶς γράφει περὶ αὐτοῦ τοῦ Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπερ ἠρωτήσαμεν δια νὰ πληροφορηθῶμεν.

Καὶ τὸ ἐργαστάσιον ἐπέκλειεν ἐν τῷ πρὸς τὸν κ. Μαντζούραν φακέλλῳ του τὴν ἐπιστολὴν του Γαλλικοῦ Ἐπιμελητηρίου, πληροφοροῦσαν αὐτὸ ὅτι... λιμὴν Ἀμμοχώστου δὲν ὑπάρχει ἢ μᾶλλον εἶνε γεμάτος ἀπὸ ἄμμου καὶ ἀπὸ αἰώνων ἄχρηστος!!!

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ τοῦ Γαλλικοῦ ἐπιμελητηρίου ἔχει χρονολογίαν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1907! Τί χρειάζονται τὰ σχόλια!

ΕΙΣ ΠΟΣΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ**Ἐκ τῆς θυέλλης τῆς Κυριακῆς.**

Αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας προξένησεν ἡ χάλαζα τῆς π. Κυριακῆς εἰς τὰ χωρία τῶν Περάτων, εἰς τὸ Γέρι, Τσέρι καὶ εἰς Λαξιὰν ὑπολογίζεται ὑπὸ τῶν χωρικῶν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς σποράς, πληροφοροῦσι δὲ ἐπίσης ὅτι τοῦ τελευταίου χωρίου ἔχθη ὁ ἀγροφύλαξ κατὰ τὴν θυέλλαν. Ὁ καιρὸς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εἶνε σχεδὸν θερμὸς μὲ θερμοκρασίαν 26, μὲ δροσισμὸν ὁμως δειλινὰ καὶ νύκτας. Εἰς τὴν Εὐρώπην κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Ρούτερ ἡ π. Κυριακὴ καὶ Δευτέρα, πεντηκστή τῶν δυτικῶν, ἦσαν ψυχρόταται· εἰς Παρισίους ἔχοντες, ἐφ' ἧς τὴν βρεσιότατην νῆσον Ἰσλανδίαν ὁ καιρὸς ἦτο θερμότερος ἢ ἐν Βρετανίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν προσόντων ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως θὰ γίνωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κυβ. Χημείου ἐν Λευκωσίᾳ τὴν Τρίτην καὶ Τετάρτην, 2 καὶ 3 Ἰουλίου (ν.), ὥρα 9 π.μ. Οἱ κυβ. ὑπάλληλοι οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὴν εξέτασιν ταύτην θὰ εἰδοποιηθῶσι δια τῶν τμηματαρχῶν, οἱ δὲ ἰδιῶται εἰ ἐπιθυμοῦντες νὰ εξέτασθῶσι πρέπει ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὸν Ἐπόπτην τῶν σχολείων.

Οἱ ἀκόλουθοι ἐπέτυχον εἰς εξέτασιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ τῆς κότῳ τάξεως : Α. Λ. Κ. Στουάρτ πρὸς τοῦ ἐπαρχικοῦ Δικαστηρίου Πάφου· Ι. Φιλίππ, Χατίν Ἰρίτ, Ἀλῆ Ριζ, ὑπάλληλοι τοῦ Κτηματολογίου. Καὶ οἱ ἐξῆς ἰδιῶται : Μ. Μπετῆ, Μ. Α. Χαγκοπιάν, Ι. Γαρήνγυρ, Ι. Γουζιάν, Α. Πιερρόνι, Χ. Σαμουηλιάν, Ι. Σινανιάν, Ι. Τουνζιάν, Γ. Ούιτφελι.

Εἰς τὴν τουρκικὴν ἐν τῇ κάτω τάξει ἐπέτυχον οἱ ἐξῆς : Ι. Γουζιάν, Ι. Σινανιάν, Ι. Τουνζιάν.

ΦΙΛΟΝΕΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας ἐν Λάρνακι εἰς τι καφενεῖον παρὰ τὸν ἅγιον Δάζαρον συνεδῆ φιλονεκία μεταξὺ πολλῶν ἔχόντων προηγουμένως μεταξὺ τῶν ἀφορμῶν εἰς ἐξ αὐτῶν ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη ἡ ἀστυνομία ὠδήγησεν τινὰς τῶν συμπλακέντων εἰς τὸ κρατητήριον, τὸν δὲ τραυματίαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὅπου εὐρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου.

ΠΟΤΕ ΘΑ ΚΛΕΙΩΣΙ ΤΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑ

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, τὰ τελωνεῖα εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Νήσου θὰ εἶνε κλειστά τὰς Κυριακάς, τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, τὴν ἡμέραν τῆς Βικτωρίας, καὶ τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ Βασιλέως.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΕΣΙΑΝΟΥ

Ἐγκαταλειφθεισῶν τῶν δοκιμῶν παρὰ τὰ κυβ. γραφεῖα, μὲ τόσα ἐξοδα χαμένα, ἀπὸ ἐδωμάδος ἐξακολουθοῦσιν αἱ πειραματικαὶ ἐργασίαι δι' ἀνῶρυζιν ἀρτεσιανοῦ φρέατος εἰς θέσιν ἀπέναντι τῶν κεντρικῶν φυλακῶν, ἐπὶ τῆς δὲ οἰκίας τοῦ Πεδιᾶου εἰς ἀπόστασιν δέκα λεπτῶν δυτικῶς τῆς Λευκωσίας.

Τὸ μηχανήμα ἐφθασεν ἤδη εἰς βάθος 120 ποδῶν, ἀλλ' ἀπὸ προχθὲς ἐπιβραδύνθησαν αἱ ἐργασίαι ἐνεκα πτώσεως ἐν τῷ λάκκῳ τοῦ διατρητικοῦ ἐργαλείου· ἡ ἀνέλκυσις αὐτοῦ δὲν εἶνε καὶ τόσον εὐκολὸς καθόσον ἐσφηνώθη εἰς τὴν λάσπην, μὴ τέντων ἀκόμη εἰς τὴν ὁπλὴν τῶν σωλῆνων.

Διὰ τῆς ἀτμομηχανῆς τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦσι δύναται καθ' ἑκάστην νὰ γίνῃ διάτρησις 30 ποδῶν ἀλλὰ τὸ ἀνώτατον ὅριον ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐπέτυχον εἶνε 20 πόδες καθ' ἑκάστην.

Ἡ ἐργασία γίνεται ἡμέραν καὶ νύκτα, ἐποπτεύουσι δὲ πάλιν ὁ Δ. τῶν δημοσίων ἔργων καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν μηχανικοί.

Η ΕΣΠΕΡΙΣ ΓΠΕΡ ΦΘΙΣΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ἀπὸ τὴν προχθεσινὴν ἐσπερίδα εἰς τὸ Θέατρον Παπαδοπούλου εἰσπράχθησαν καθαρί ὑπὲρ τοῦ Ταμείου πρὸς ἱδρύσιν φθισιατρείου περὶ τὰς 25 λίρας—ἀποτέλεσμα δηλαδὴ ἱκανοποιητικώτατον. Τὰ θεωρεῖα τῆς κάτω καὶ μέσης σειρᾶς ἦσαν ὅλα κατεληγμένα. Ἡ Λαὶδὴ Κίγ-Χάρμαν, ἡ προστάτις τῆς ἐσπερίδος, ἦτο εἰς τὸ θεωρεῖον τοῦ Ἀρμοστοῦ μετὰ τῆς Δεσποινίδος Βιδωλφ. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς μετὰ τῆς κυρίας του ἐπίσης παρόντες. Εἰς τὸ ἀνροατήριον ἦσαν καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν μωαμεθανῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐγκριτοὶ τοῦρκοι ὡς καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν θρησκευμάτων, καὶ τοῦτο εἶνε σημεῖον πολὺ εὐχάριστον καθόσον δείκνυει ὅτι ἡ κοινωνία γενικῶς θεωρεῖ ἐπιβλητικὴν τὴν ἀνάγκην φθισιατρείου.

Ἐν τῷ συνόλῳ ἡ ἐσπερίς διεσκέδασε πολὺ. Τὸ πρόγραμμα εἶχε πολλὴν ποικιλίαν καὶ ὅλοι οἱ ἐρασιτέχναι εἶνε ἀξιέπαινοι. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο ὁ Συνταγματάρχης Γκόαρ, Ἀρχιλογιστὴς τῆς Νήσου, ἡ κυρία Μπέρτραμ, τοῦ Ἐφέτου, καὶ ἄλλοι. Ἡ κυρία Ἀμ-ραγιάν ἐξέτέλεσεν ἐπὶ τοῦ πιάνου ὡς τεχνήτρια ἕνα μενούε τοῦ Παδερφόρτη. Ὁ ταγματάρχης Μπέυλ ἕνα νόστιμο τραγουδί, παριστῶν ἀθροιστὰς ἀρχίζοντα νὰ πολιτίζεται. Ἡ δὲ Δ. Σπένσερ καὶ ὁ κ. Μπίδαν ἐχόρευσαν μενούε μὲ τὰ ἀνάλογα κοστούμια.

Δύο σειραὶ πλαστικῶν εἰκόνων ἐχειροκροτήθησαν πέρα πολὺ. Ἡ μία ἐκ τοῦ κύκλου τῶν περιπετειῶν τοῦ Ὀδυσσεύς, καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τῶν παράδοξων περὶ Πυγμαλίωνος καὶ Γαλατείας, ἐκτελεσθεῖσαι μὲ ἀκρίβειαν ἐνδυμασιῶν φθάνουσιν μέχρι τῆς ὁμηρικῆς γυμνότητος.

Εἰς τὸ τέλος ἕνας χορὸς μαύρων, μὲ πεταχτὴν μουσικὴν, καὶ τὴν ἐσπερίδα ἐπέστειψεν ὁ ἀγγλικὸς ὕμνος. Θερμῶν εὐχαριστιῶν ἀξίσι ἡ κυρία Μαυρογορδάτου καὶ ἡ δεσποινὶς Τάυζερ, καὶ οἱ λοιποὶ πιστατήσαντες εἰς τὴν διεργάνωσιν τῆς ἐσπερίδος.

Παράδειγμα ἀγρίας καταστάσεως.

Διὰ νὰ δώσωμεν ἐλάχιστον παράδειγμα τοῦ τί συμβαίνει ἐνεκα ἑλλείψεως ἐνὸς οἰκήματος, εἰς ὃ νὰ ἀπομονῶνται καὶ εὐρίσκωσι περ' ὅθλησιν οἱ ἀπορώτεροι φθισικοί, ἀναφέρομεν τὸ ἐξῆς γεγονός : Ὁ ἀστυνόμος Ἀμμοχώστου, νομίζων ὅτι ἡ Φιλόπτωχος Λευκωσίας διαθέτει οἶκημα τοιοῦτο, ἀπέστειλε προχθὲς εἰς τὴν Γραμματεῖα τῆς ἐταιρείας ἕνα δυστυχὴ προερχόμενον ἐκ Λεμεσοῦ, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ τῆς ἀσθενείας πτάδιον. Μέχρις οὗτο ἔλθῃ εἰς Λευκωσίαν ἐκοιμάτο εἰς χάνια καὶ ἐλάμβανεν ἐπὶ γλίστρῳ πληρωμὴν σκεπάσματα καὶ κλίνην! Ἐδῶ τὸν ἐβαλὼν ὅπως ὅπως εἰς ἕνα δωμάτιον ὅπου ὑπέστη καὶ... πολιορκίαν καὶ λιθοβολικὴν ἐπίθεσιν ὑπὸ τῶν χαμινίων τῆς συνείκειας, ἅμα ὡς ταῦτα ἐπληροφορήθησαν ὅτι πρόκειται περὶ κολλητικῆς ἀσθενείας!

Προσκλητήριο Γάμου.

Τῇ αὐρίον Κυριακῇ, 13 Μαΐου, ὥρα 4 μ.μ., τελουμένων ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν : **ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ Γ. ΤΟΦΑΛΛΙΔΟΥ**

καὶ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

παρακαλοῦμεν ἡμᾶς ὅπως εὐαριστούμενος παραστήτε εἰς τὴν τελετὴν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 12 Μαΐου, 1907.

Εἰρήνη Νικολάου**Γεώργιος Τοφαλλίδης.**

(Ἡ παρούσα εἶνε ἐντὶ ἰδιαιτέρας προσκλήσεως.)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΩΣ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ

Εις τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Εὐρωπαϊκοῦ Ταχυδρόμου» τῆς παγκοσμίου κύρους γαλλικῆς πολιτικῆς ἐπιθεωρήσεως, δημοσιεύεται ὡς πρῶτον, πολὺ δυνατὸν ἄρθρον ἐνὸς Ιάπωνος, εἰς τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι πόλεμος κατὰ τῆς Γερμανίας εἶνε ἀναπόφευκτος, καὶ ὅτι ἡ ἀγγλοιαπωνικὴ συμμαχία περιλαμβάνει τὴν περίπτωσιν τοῦ νὰ κτυπήσῃ ἡ Ἰαπωνία μετὰ τῆς Ἀγγλίας τὴν Γερμανίαν. Τρεῖς αὐτοκρατορισμοί, ἐξακολουθεῖ, ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον· ὁ τῆς Ἰαπωνίας, ὁ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, καὶ ὁ τῆς Γερμανίας· δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ οἱ τρεῖς οὗτοι αὐτοκρατορισμοὶ νὰ ἔλθουν εἰς σύγκρουσιν μετὰ τῶν. Ἡ πολιτικὴ πορεία τοῦ Ἰαπωνικοῦ κράτους ἐξαράχθη ἀπὸ 25ετίας καὶ ἐφαρμόζεται σταθερῶς ἀντὶ τοῦ ἐλαχίστου διαταγμοῦ. Ὁ Σινοιαπωνικὸς καὶ Ρωσσοιαπωνικὸς πόλεμος ἦσαν ἐπιβεβλημένοι διὰ τὴν πολιτικὴν ταύτην, ὡς εἶνε ἐπιβεβλημένοι πρῶτον πόλεμος Ἰαπωνοαμερικανικὸς καὶ κατόπιν πόλεμος εὐρωπαϊκός. Καὶ τοὺς πολέμους τούτους θὰ τοὺς ἔχῃ ἡ Ἰαπωνία. Τώρα εἶνε ἡ προκαταρκτικὴ ἐποχὴ, ἡ δὲ πολιτικὴ τῆς εἰρήνης, ἣν ἐφαρμόζει ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος, εἶνε ἀκριβῶς σύμφωνος πρὸς τὸ πολιτικὸν σχέδιον ὅπερ ἔχει ἡ Ἰαπωνία διὰ τὸ μέλλον. Σφάλμα λοιπὸν εἶνε νὰ νομίζεται ὅτι ἡ Ἰαπωνία εἶνε ὄργανον τῆς Ἀγγλίας· ἡ Ἰαπωνία δὲν ἀγαπᾷ οὐτε τὴν Μ. Βρετανίαν οὐτε τὴν Γερμανίαν· τὰς ἐκμεταλλεύεται διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων τῆς. Ἰδοὺ τὸ κλειδί τοῦ μυστηρίου. Σήμερον εἰμεθα κατὰ τῆς Γερμανίας, πιθανὸν αὖριον νὰ εἰμεθα κατὰ τῆς Ἀγγλίας.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

ω Χθίς, ἦτο ἡ καθιερωμένη ἡμέρα εἰς μνήμην τῆς ζειμνήστου ἀνίστης Βικτωρίας. Τὰ κυβερνητικὰ γραφεῖα ἦσαν κλειστά.

ω Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούς Ἰουνίου τὰ Δημόσια Γραφεῖα θὰ ἐργάζωνται ἀπὸ τῆς 8 π.μ. μέχρι τῆς 2 μ.μ.

ω Ὁ κ. Τζάμπερλαϊν, ὁ γιός Διοικητῆς Κυρηνείας, ἀναρρεῖ τὴν μαθησίαν Τρίτην εἰς Καλοπαραγωγίτην ὁπως φωτογραφίαν ἀνάγλυφον τοῦ ἐκείνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπροῦ, ἐπιστρέφει δὲ εἰς Λευκωσίαν μετὰ τινος ἡμέρας. Λέγεται ὅτι δὲν θὰ μεταβῇ εἰς Κυρηνείαν ἀλλὰ θ' ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Κέητ, Διοικητὴν Λευκωσίας, ἀναχωρῶντα ἐπ' ἀδείας. Ἐν τοῖς τοῖς κ. Μανδρόνι, προσωρινὸς Διοικητῆς Κυρηνείας, ἐπανέρχεται ὁριστικῶς κατ' αὐτὰς.

ω Περι τὰ 250 πρόσωπα, ὧν τὰ πλεῖστα μέλη τοῦ ἀναγνωστηρίου ἡ Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ, ἐξέδραμον τὴν π. Κυριακὴν 7 π. μ. εἰς Κυθραίαν δι' ἐκτάκτου τρένου. Εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρονίκου παρέστησαν εἰς δεξιολογίαν ἦν ἔψαλιν ἐν τριφωνίᾳ ὁ χορὸς τῆς Ἀγάπης τοῦ Λαοῦ, εἰς δὲ τὸ ἀναγνωστήριον τῆς κωμοπόλεως ὁ κ. Θ. Θεοδότου ἐξεφώνησε πολιτικὸν λόγον. Οἱ ἐκδρομαῖς παρεκάθησαν εἰς συμπόσιον ἐν κήπῳ, τὴν δὲ 4 μ.μ. ἐξεκίνησαν διὰ Λευκωσίαν.

ω Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Ἀθήνας χάριν τῆς υἱίας τῆς ἡ ἀξιοπρεπῆς Χήρας Γρηγορίου Δημητριάδου ἐκ Κυρηνείας μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς κ. Γεωργίου Δημητριάδου καὶ τῶν δύο νεώτερων θυγατέρων τῆς.

ω Ὁ κ. Γ. Δ. Δαίμ, γενικός διευθυντὴς τοῦ Σιδηροδρόμου, ἀναχωρήσας ἐπὶ τριμηνίᾳ ἀδείας. Τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ κ. Σμιθέρς, ταμίης τοῦ Σιδηροδρόμου.

ω Τὴν π. Κυριακὴν ἡλολογήθησαν ἐν Λευκωσίᾳ εὐφραίνονται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ φίλου κ. Νικολάου Μανδριώτη, ἐνὸς τῶν ἀνουράστων καὶ ἱκανῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τῆς καλῆς καὶ σεμνῆς κυρίας Ἀθηνᾶς Φυτεντζίδου. Συγχαίροντες ἐγκαρδίζονται.

ω Ὁ κ. Ν. Μανδριώτης, ἐκ τοῦ μηχανικοῦ τμήματος, μετατέθη προσωρινῶς εἰς τὸ ταχυδρομικὸν Λόγιστον.

ω Ὁ κ. Κωνσταντ. Χατζηχρίστου θεωρεῖ κατὰ τὸν νόμον νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἐν Βαρσοίᾳ ἱατρὸν κ. Μαγάργα πῶς σωσεν τὴν ἀδελφὴν του ἐκ σοβαροῦ κινδύνου ὃν διέτρεξεν ἐκ αὐτοῦ βρογχοπνευμονίας.

ω Ἐξεδόθη τὸ τεύχος τοῦ Ἀπριλίου τοῦ παιδαγωγικοῦ περιοδικοῦ «Ἐκπαιδευτικῶς» ὅπερ διευθύνει ὁ κ. Χ. Μαρθεύτης.

ω Ἐξεδόθησαν τὰ «Παναθηναῖα» τῆς 30 Ἀπριλίου, 1907. Περιεχόμενα: Ὁσκαρ Οὐάιλντ, Σαλώμη, ἔρμα, μετάφρ. Ν. Περί-Βιζή, Νίκη τοῦ Μορζίνη ἐν Ἑλλάδι τῷ 1886 Κ. Σ. Γούναρη, Χαρακτηρισμοὶ τῶν ξένων ὑπὸ τοῦ ἑλλ. λαοῦ. Θ. Ἀννίνου, Γολοι-ογραφικὴ εἰς. Συνεμύληα μὲ τὸν τὸν Κύριον, ὑπὸ Π. Ν. Ρβίνα. Πλεῖστοι φιλολογικαὶ εἰδήσεις. Εἰκόνες διάφοροι καὶ μία ἐκτὸς τοῦ κειμένου.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΕΜΕΣΟΥ

Ἡμέρα δικάσιμος διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Δεμεσοῦ, περὶ ἧς γράφεται εἰς τὴν 4ην σελίδα, ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ ἡ 21/3 Ἰουνίου ἐν Λευκωσίᾳ. Εἰς τὸ ἐγκλητήριο ὑπάρχει καὶ κατηγορία ἐπὶ ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἐξουσίας. Ἡ διαδικασία θὰ διεξαχθῇ ἐν μέσῳ ὑφίστου ἐκτελέσεως.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ

Οὐδὲ τὴν ἐδδομάδα ταύτην μέχρι ψῆς ἐλήφθη εἰδησις· τὴν ἀπ' ἐθελίας, καὶ φαίνεται ὅτι προκείται περὶ ἐπιπλοκῆς τινος.

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

Εἰς τὸ χωρίον ἁγίου Ἀθανασίου, παρα τῆς Δεμεσοῦ, συνέβησαν δύο κρούματα εὐλογίας. Εἰς τὸ χωρίον Λευκὸ εἰς τῆς Μισσορίας ἐπικρατεῖ ἡ ἀνεμοεὐλογία.

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΓΛΗΜΑΤΩΝ

Μεταξὺ Βρετανίας—Ἡν. Πολιτειῶν.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως δημοσιεύεται διάταγμα τοῦ Βασιλέως θέτον εἰς ἰσχὺν τὴν συνθήκην περὶ ἐκδόσεως ἐγκλημάτων μετὰ Βρετανίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ συνθήκη αὕτη συνήθηται τῇ 20 Ἀπριλ. 1905, διὰ ταύτης δὲ προστίθενται εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκδοτῶν ἐγκλημάτων (τὸν ἐν ταῖς συνθήκαις τῆς 12 Ἰουλ. 1889 καὶ 13 Δεκεμ. 1900) καὶ οἱ ἔνοχοι Δωροδοκίας τιμωρουμένης ποινικῶς ὑπὸ τῶν νέων ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν καὶ οἱ ἔνοχοι πταισμάτων ἀπέναντι τοῦ περὶ χρεωκοπίας νόμου.

Θάνατος Γρηγορίου Μαρασλή.

Τὴν δειλὴν τῆς 1 τρέχοντος ἀπέθανεν εἰς Ὀδησσὸν ὁ μέγας ἐθνικὸς εὐεργέτης Γ. Μαρασλῆς ἐν προχωρημένῃ ηλικίᾳ. Εἶνε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν τόπων ἐκλεκτῶν πένων τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶν ἀφιερωσάντων τὴν σκέψιν καὶ τὸν πλεόντων αὐτῶν ὑπὲρ κεινωφελῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐθνικῶν σκοπῶν. Ὁ μακαρίτης ἀφήνει σύζυγον ρωσίδα εὐγενῆ, ἣν ἐσυμφεύθη πρὸς διέταξιν, ἀγνώστον δ' ἐπὶ τί περιέχει ἡ διαθήκη του.

Ἡ Τουρκία λίαν ἀνησυχος.

Κατ' αὐθεντικὰς ἐιδήσεις ἐκ Κων/πολεως, τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ ἐν Ἰερίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ κατάστασις ἀνησυχοδοῖ πολὺ τὴν Τουρκίαν, ἥτις περιμένει ἰδίως τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, κατόπιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀγγλοῦ προξένου ἐν Μακεδονίᾳ κ. Γκριθ, ἐπὶ τῆς λίαν ἀνησυχητικῆς καταστάσεως, ἥτις ἐδημιουργήθη εἰς τὸ βίλαετι τῆς Θεσσαλονίκης ἐνῶς τῆς δράσεως τῶν ἐλλη-νικῶν σωμάτων ὁλον ἐνίσχυομένων.

Ὁ κ. Σάββας Θωμαΐδης.

ὁ γνωστὸς φαρμακοποιὸς ἐν Κυρηνείᾳ, μετέφερε

τὸ **Φαρμακεῖον αὐτοῦ**

εἰς ΜΟΡΦΟΥ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ἐπρομνησθῇ πλουσίαν συλλογὴν

δλων τῶν φαρμάκων, νωποτάτων δὲ, καὶ δαμαλίδα ἐκ τῶν ἑλβετικῶν ἐργαστηρίων.

Λευκωσία—Κυρηνεία.

Καθ' ἑκάστην, 10 1/2 π.μ., ἀναχωρεῖ ἐκ Λευκωσίας διὰ Κυρηνείαν ἡ ταχυδρομικὴ ἄμαξα τοῦ γνωστοῦ καὶ περιποιητικοῦ Σιδδῆ Χιραλμπους. Οἱ ἐπιβάται εὐρίσκουσι πᾶσαν ἀνείαν καὶ ἀσφάλειαν. Ἡ αὐτὴ ἄμαξα ἀναχωρεῖ κατ' ἑκάστην 4 μ.μ. ἐκ Κυρηνείας διὰ Λευκωσίαν.

Ὁ «ΚΥΠΡΙΟΣ» ἐκδίδεται ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἐν τῇ Σταῆ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ ὁδοὶ τῶν συνδρομῶν ἔχουσιν ὡς ἐκ-λούθως:

Διὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου, ἐτησίᾳ 12 σελ. Διὰ τὰ χωρία σελ. 10, διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ἀστυφύλακας σελ. 8. Ἀγγελίαι διὰ μίαν φορὰν πρὸς 2 γρ. τὴν γραμμὴν. Κυβερνητικοὶ ἀγγελλίαι γρ. 2 1/4 ἡ γραμμὴ. Διὰ διατριβὰς ἰδιοῖται συμφωνίαι: Ἐκ-στη ἐτησίᾳ συνδρομὴ περιλαμβάνει 52 ἀριθμοὺς.

Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.